

Temps de desconcert

La meteorologia mediterrània irregular i imprevisible no es deu a cap desgavell climàtic causat per l'home, sinó que és típica. Aquesta tardor ha començat plujosa, però continuarà així o tornarà la calor que gairebé fins a mitjan octubre ens ha deixat anar a la platja com a l'estiu? Tècnicament no podem preveure, amb una mínima probabilitat d'encert, quin temps farà a més de tres dies vista, en bona part perquè la nostra meteorologia és desconcertant i de canvis de temps sobtats. Així, una tardor acaba sense que caigui ni un ruixat i l'altra és humida; un hivern neva i glaça i l'altre gairebé no cau ni un floc de neu; un estiu és estable i l'altre hi ha precipitacions puntuals i violentes. Una primavera plou i l'altra, no. No hi ha rutina.

La falta de regularitat també fa que molta gent estigui contínuament pendent del temps. Amb una constància regular escolten les prediccions per la ràdio des de primera hora del matí, les segueixen als informatius televisius durant el dia i es compren manuals especialitzats per aprendre a llegir els canvis de temps en el cel, a més d'estar sempre a punt per enregistrar, càmera de vídeo a la mà, els fenòmens més rars, o de capturar-los amb la càmera fotogràfica per deixar-ne constància gràfica. Fins i tot, el material es pot enviar a la TV, que ha esdevingut el millor aparador de l'espectacle de rareses i danys que el temps va semblant arreu.

A Catalunya, per sort, el temps inclement no té conseqüències desastroses, tot i que les gotes fredes en alçada combinades a la tardor amb vents de llevant han fet estralls en moltes ocasions.

Amb més o menys virulència, el fet que el temps se surti de mare (allò que considerem normal per a l'època de l'any) té repercussions importants en àrees com la salut, el món agrícola, el sector energètic i la relacionada amb el turisme i el temps lliure dels ciutadans. La necessitat creixent de tenir previsions fiables ha fet de la meteorologia un *business*. Així han nascut empreses que ofereixen serveis especialitzats, com són ara la petita empresa privada Cumulonimbus, que dirigeix el meteoròleg Alfred Rodríguez Picó i que fa serveis molt concrets, o altres de més grans com la SAM (Serveis Audiovisuais de Meteorologia), que depèn de Televisió de Catalunya (TVC). De la mateixa manera, l'Institut Meteorològic Nacional (IMN), tot i ser una empresa pública, està oferint serveis de pagament.

Una previsió a llarg termini no és fiable, però podem fer una ullada cap enrere i veure quins han estat els principals fenòmens meteorològics des de la tardor passada fins ara. La tardor, l'hivern i la primavera van ser molt secs i van deixar sota mínims els pantans catalans, tot i que al març i a l'abril hi va haver llevantades fortes que van causar danys a la costa. L'estiu va ser inestable i mogut, amb moltes tempestes al Pirineu, i es va donar la pressió atmosfèrica més baixa (991 i 995 Mb) dels últims trenta anys; va pedregar (Piera i Martorell) i les ressaques es van deixar sentir a tota la Costa Brava. L'estiu va acabar amb un tornado a Llinars del Vallès. Les pluges d'aquesta tardor semblen retornar el temps a una normalitat que aparentment s'havia capgirat.

Diari AVUI